

TORONYIRÁNY

XVI. 5.

2022. január 30.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 4. vasárnap

Február 2. Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony)

Minden próféta csak előkészítője és előképe volt az egyetlen Igazi Prófétának, Jézus Krisztusnak. Az ő prófétai hatalma és szolgálata a prófétai lét teljessége. Benne nemcsak az Isten embere jelenik meg, hanem maga az Isten is. Tanúságtévője önmagának, ezért saját nevében beszél. Mindezt tudja is magáról, sőt hirdeti. Földi sorsában magára veszi az összes próféták „idegenségét”, sikertelenségét, zaklatottságát, viszontagságait. Egyik legsúlyosabb szenvedése, hogy „övéi nem fogadják be” (Jn 1.), éppen szülőföldjén nem értik meg, kiűzik a városból. Ez azonban nem bátortalanítja el, hűséges marad mind küldetéséhez, mind népéhez. A szeretet vezeti munkájában, ezért „a sértést nem tartja számon”, „mindent eltúr”, „mindent elvisel”.

Jézus minden prófétai hivatás példaképe is. Mindnyájan, akik a keresztség által Jézus Krisztusba öltöztünk, részesedünk az ő prófétai küldetésében is. Isten emberei vagyunk, tanúságtételre és üzenetének hirdetésére meghívottak. Nem olyan általános körben kell gyakorolnunk prófétai feladatainkat, mint ő gyakorolta, de a magunk körében hasonlóan kell lennünk hozzá. Elsősorban otthonunkban, „saját hazánkban”. S talán ez az egyik legnehezebb feladat életünkben. Nem szabad csodálkozunk, ha ugyanúgy fogadnak, mint a Mestert. De ha hűségesek vagyunk, biztosan lesz eredménye munkánknak. Ne feledjük el, keresztyén személyiségünk lényegéhez tartozik küldetésünk: életünk tanúságtételével, s ha kell, szóval is képviselnünk kell Istent. Azt se feledjük, hogy nem vagyunk magunkra hagyatva, hiszen mi vagyunk az egyház, akiben Jézus prófétai Lelke működik.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Jer 1,4-5.17-19** Jeremiás próféta is megéli, hogy akit Isten prófétai küldetéssel bíz meg, annak erőt is ad hozzá.
- 2. 1Kor 12,31-13,13** A három kiemelkedő erény a hit, a remény és a szeretet, de közülük a legfontosabb a szeretet.
- 3. Lk 4,21-30** Amikor Jézus, immár széles körben ismert tanítóként, prófétaként ismét visszatér városába, Názáretbe, szűklátókörűséggel, irigységgel, elutasítással találkozik.

A második názáreti látogatás

A názáretiek úgy érezték, hogy Názárettel szemben előnyben részesíti Kafarnaumot és a tóparti falvakat. Irigykednek azért, mert náluk nem tesz annyi csodát, s nem fordítja feléjük az idegenek figyelmét.

Jézusnak ezt a második látogatását már idegenkedve fogadták, sőt kifejezték ellenszenvüket. A názáretiek viselkedése Lukács számára az egész zsidóság magatartásának a képe. Eleinte lelkesedtek Jézusért, úgy érezték, hogy Isten újra meglátogatta népét, és talán előkészíti a dicsőséges jövőt. De mivel csalódtak nemzeti törekvéseikben, ellene fordultak.

A további szöveg csak úgy érthető, ha feltételezzük a második názáreti látogatást (23-36). A próféták őstípusa Illés volt, aki sajátos öltözetben távoli vidékről jött és jelent meg Acháb király előtt. Hasonlóképpen Ámosz is más tartományból jött Bételbe, hogy a visszaéléseket ostorozza. Jeremiást ellenben már mint gyermeket sokan látták a szomszédos Anatótban, azért a Jeruzsálemiek kezdettől fogva elnéztek a feje fölött. Jézus ilyen esetekre gondol, amikor kijelenti, hogy a prófétának sincs becsülete saját hazájában. Nem tudják elképzelni, honnan vette tudományát és hatalmát. Úgy hallják, állítólag gyógyít, csodákat tesz, de maga továbbra is szegény, jelentéktelen ember marad. Ezért joggal megjegyezhetik: Orvos, először magadat gyógyítsd meg. Lehet, hogy az idegenek elfogadják csodáit, de mutassa meg itt közöttünk, hogy mit tud. Mivel ők gyermekkoruk óta ismerik, azért meg tudják vizsgálni tetteit is, hogy valóban Istentől származnak-e vagy csak megtéveszt vele másokat.

Jézus nem kezd személyes vitát velük. Ő a próféták, sőt az Isten

Fiának horizontjában gondolkodik. Megállapítja, hogy Isten nincs lekötelve senkinek. Az ember nem követelhet tőle jeleket, ellenben tanulmányoznia kell azokat a jeleket, amelyeket önszántából ad. A jelenetbe Lukács belevisz olyan elemeket is, amelyet Jézus valószínűleg más alkalommal mondott el, amikor még élesebbé vált az ellentét a zsidók sovinizmusa és Isten nagylelkűségének hirdetése között. Isten a jótéteményeit szabadon osztogatja, s nincs kötelezve arra, hogy csak Ábrahám ivadékait részesítse kegyeibe. Jézus ennek igazolására két ószövetségi eseményt hoz fel. Illés idejében, amikor rájuk tört a hároméves szárazság, sok éhező özvegy volt Izrael földjén is, de a próféta csak a pogány száreptai asszonynak szaporította meg a lisztjét és olaját. Elizeus idejében is akadt elég sok leprás Izrael földjén, de a próféta csak a szíriai Námánt gyógyította meg, aki szintén pogány volt (1Kir 17,7-16). Isten tehát a régi időkben is megmutatta, hogy előnybe helyezi azokat a pogányokat, akik törekszenek a jóra. Lukácsnál a száreptai özvegy és a szíriai Námán már a megtért pogányokat jelképezik. A Jordánban megfürdött Námán előképe azoknak a pogányoknak, akik a keresztség fürdőjében a bűntől tisztulnak meg. Isten ezt az ajándékot akarja osztogatni, s az ember is ezt kérje tőle, ne pedig saját kiváltságainak dédelgetését.

A názáretiek csodálkozásával kapcsolatban még egy problémára kitérhetünk. Máté és Márk szerint a názáretiek szemében Jézus Mária fia, Lukácsnál ellenben József fiának mondják. Az eltérés származhat onnan, hogy József akkor már valószínűleg nem élt. Lukács könyvének elején világosan beszél a szűzi fogantatásról, tehát ha Jézust itt mégis József fiaként szerepelteti, ezzel csak a falubeliek véleményét közli, ami egyúttal a törvény szerinti helyzet is volt. Az itt szereplő „testvérek”-ről és Mária mindenkori szüzességéről már előbb szoltunk. Itt még hozzávehetjük azt, hogy Jn 7,3-ban Jézus testvérei tekintéllyel és követeléssel lépnek fel vele szemben. Tehát ezek a törzsnek csak idősebb tagjai lehetnek, nem fiatalabb testvérek. A törzsi szervezetben a testvér és a nővér elnevezés a nemzetség minden férfi és női tagjára vonatkozhatott.

Aki a pogányokat egy vonalba merte helyezni a választott néppel, annak számolnia kellett azzal, hogy magára vonja haragjukat. Főleg akkor, ha a pogányokat adott esetben föléjük helyezi. Ők nem azt nézték, hogy az Istentől kapott kiválasztás kötelességgel jár, hanem csak azt, hogy a földön egyedül ők számítanak Isten népének. Isten nem fordulhat el tőlük, hiszen elkötelezte magát nekik. Aki az ellenkezőjét állítja, az megmászítja Isten szavát. Mivel így gondolkodtak, a vita érzelmi síkra terelődött, s dühökben le akarták Jézust taszítani arról a magaslatról, amelyen a falu épült. A régészek valóban feltárták a régi Názáret helyét, s ott a falu végén volt egy völgyre néző szakadék. Az evangélista valószínűleg erre gondol. De nála ez a múltbeli esemény is már csak előképe annak a végleges felháborodásnak és gyűlöletnek, amellyel Jézust keresztre juttatták vélt sérelmeik miatt. Aki maga akarja megszabni Istennek, hogy mit tegyen, annál a vallás is csak az önszeretet kifejezője marad.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (4.)

A társalgás művészete

3. MAGAVISELET

Lehetünk kiváló beszélgetőpartnerek, de mit érünk vele, ha nem tudunk viselkedni: magányosan gubbasztunk leghátul egy széken, széttárt lábbal ülünk, kezünket a zsebünkben tartva, emellett gyakran vakarjuk a fejünket.

Még folytathatnánk: állandóan gesztikulálni, grimaszokat vágni, hisztérikus nevetésben kitörni, rátapadni partnerünk ingujjára, csapkodni a vállát, könyökünkkel szurkálni a bordáit, hogy megerősítse azt, amit mondunk. Állandó jelleggel túlzott kifejezéseket és szuperlatívuszokat használni: „Isteni!”, „Óriási!”, „Csodálatos!”, „Örület!”, „Félelmetes!”, „Fantasztikus!” és hasonlókat. Össze-vissza köpködve beszélni, vagy két centire szuszogni a másik arcától, a neveltelenség jele.

Próbálj meg minél kellemesebb lenni a beszélgetőtársad számára: tartsd meg a helyes távolságot - ne túl távol, mert így érdektelenséget mutatsz, de ne is túl közel, mert az idegesítő lehet. Olyan hangnemet használj, mely nem túl erős, mert a többiek még azt gondolnák, hogy problémák vannak a hallásoddal, de nem is túl halk, mert így folyamatosan vissza fognak kérdezni: „Hogyan?”, „Megismételnéd?”, stb. Ne harapd el a szavakat, mert érthetlenné teszi a mondanivalót, de figyelj arra, hogy ne is beszélj nagyon lassan, mert az meg elálmosít. Továbbá hanghordozásod ne legyen vallató jellegű, mert ezzel felborzolod mások idegeit, de túl közvetlenkedő sem, mert ez pedig bizalmatlanságot szülhet partnered részéről. Él a benned levő sok jóval, mellyel másokban biztosan rokonszenvet ébresztesz!

4. BESZÉDTÉMÁK

Bármilyen téma megadhatja egy beszélgetésnek a kezdő lökést. A „Szép időnk van!” mindig jó kezdet arra, hogy megtörjük a csendet. Egy olyan ebéd közben, melynek résztvevői nem ismerik egymást, a legjobb kiindulási pont az ételekről, vagy a vendéglátó otthonának berendezéséről tett észrevételek lehetnek. Mindig bölcsen tesszük, ha rögtön azzal indítunk, hogy mindent dicsérünk: kínos pillanatokat élhetünk át, miután mázolómnak tituláltunk egy képet, melyről kiderül, hogy a vendéglátónk munkája. Ha már kölcsönösen bemutatkozunk egymásnak, a beszélgetést elindíthatjuk azokból az információkból, melyekről a bemutatkozás során szereztünk tudomást. Ha például a barátnőd, Juli bemutatott neked valakit, mondván: „Ő itt Sanyi, régen együtt jártunk óvodába”, te elkezdhetesz csevegni Sanyival ilyen módon: „Szóval már az óvoda óta ismered Julit? Mondd csak, milyen volt akkoriban?” Aztán folytatván a beszélgetést, rájössz, hogy Sanyi ugyanannak a csapatnak drukkolt, amelyiknek te, bélyegeket gyűjt, és hozzád hasonlóan szeret biciklizni, tehát lesz miről csevegni a későbbiekben is.

Egy beszélgetés elindításának a titka kérdezni, vagyis olyan „nyílt” kérdéseket föltenni, melyek bővebb válaszokat vonnak maguk után, mint egy egyszerű „igen” vagy „nem”. Innen már a beszélgetőtársatokon múlik, hogy előrevigyék és mozgalmassá tegyék a diskurzust.

Az emberek nagy része szeret önmagáról beszélni: személyes kérdéseket föltenni tehát kitűnő párbeszédtechnika, mely azonnali rokonszenvet ébreszthet. Mindazonáltal tapintat és jó érzés is kell: ha netalán nem tudnád eldönteni egy kérdéssel kapcsolatban, hogy az túl személyes, képzeld el azt, hogyan éreznéd magad, ha egyenesen hozzád intéznék, és mindenki, aki mondjuk a szobában van, hallaná a válaszod. Kerülni kell a tolakodó hangnemet is: „Te ki vagy?“, „Hány éves vagy?“, „Mit csinál az apukád?“, ez rögtön megfagyasztaná a beszélgetést. Azonban önmagadról beszélni, mikor senki nem kérdezett, és ráadásul mérték nélkül, halálosan untathatja a többieket, főleg, ha még a részleteket is taglalod. Ha ezt nem veszed figyelembe, akkor méltán fognak téged tapintatlannak tartani. Az olyan szokásos kérdések, mint „Hogy vagy?“, „Minden rendben?“ senkit sem köteleznek arra, hogy pontos helyzetjelentést tegyen az egészségről: „Tegnap este 37,9 volt a lázam, akkor bevettem a gyógyszert, ami levitte a lázam, de fejfájást okozott! Az éjszaka nem aludtam túl jól, 27-szer keltem fel, mert fáj a hasam és mindig ki kellett mennem a fürdőszobába... Ma reggel, azután észrevettem egy tyúkszemet a jobb lábamon...” Azok továbbá, akik folyton fecsegnek. hogy: „Én így..., én úgy..., ezt csináltam..., azt mondtam...” egyszerűen nagyképűek, beképzelték.

5. MIT KERÜLJÜNK EL?

1. Egy többszemélyes társalgásban nem illik csak bizonyos személyekkel foglalkozni, úgy, hogy a többieket elhanyagoljuk, illetve, hogy nem veszünk róluk tudomást, ahogy szintén nem illendő személyes párbeszédet indítani a hozzánk legközelebb ülővel, mikor egy másik résztvevő az egész társasághoz szól. És hogyha egy újabb személy érkezik az éppen aktívan beszélgető csoportba, akkor tagjainak illendő bevezetnie a jövevényt a témába, amiről éppen szó van. Nagyon udvariatlan dolog tarkítani a beszélgetést olyan célzásokkal, melyeket a jelenlevők közül csak néhányan értenek meg, így a többieket arra kényszerítjük, hogy mosolyogjanak, azt mímelve, értik miről van szó. Az is nagyon udvariatlan, ha olyan nyelven beszélgetünk, melyet a csoport többi tagja nem beszél.

2. Ne hagyjuk, hogy a rosszindulat, a pletykák és az alaptalan vádaskodások elragadjanak minket: megmérgeznek bármilyen társalgást. Az efféle mesterkedésektől való tartózkodás arra is kiváló, hogy elkerüljük a kínos helyzeteket. Mindazonáltal az sem a legjobb, ha mindenáron mókamesterként próbálunk feltűnni. Az is megeshet, hogy ellenkező hatást érünk el vele: unalmasak leszünk, a többiek pedig csak szánalomból fognak minket hallgatni. Inkább meséljünk kevés viccet, de azok legyenek nagyon jók. Mielőtt elmondasz egyet, gondold végig, nehogy a legjobb résznél zavarodj bele.

3. Nem szabad fölvenni olyanfajta viselkedést, hogy „Akkor most elmagyarázok mindent”, vagyis a többieket tudatlannak beállítani, ebből következően átalakítani a társalgást konferenciává, vagy oktatási kurzussá. Ugyanúgy az sem helyes, ha makacs módon védjük saját véleményünket, még akkor sem, ha helyes. A legellenszenvesebb emberek azok, akik személyes támadásokat vezetnek a végsőkig, hogy befogják vitapartnereik száját, állandóan vitatkoznak és mindig készek arra, hogy az ellenkezőjét állítsák annak, amit a társuk mond. Ha észrevevesszük, hogy a személy, akivel beszélünk, ebbe a kategóriába tartozik, hagyjunk fel a vele való minden vitával: órákig tarthatna, és még akkor sem lenne elég.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Hivatás-dimenziók

Arcképvázlat Szalézi Szent Ferencről (2.)

Hivatás és – élet. A keresztény elválaszthatja-e a kettőt?

Ez lenne a szélsőségekre a válasz, vagy olyankor, amikor a gondolkodás józanságát már szóba se hozzák – a legegyszerűbb tanács?

Ez rejlik valamennyi állapotbeli kötelességben. Valaki megkérdezte a püspököt, mi a legmegfelelőbb megalázkodás. – Amelyikhez a legkevésbé fűlik a fogunk – felelte – ami hivatásunk körében megtalálható.

A szíve, az esze diktálta így.

Szemben a falon az ezüstoffoglatú kis ereklyetartó. A legszívesebben azt kérdezném a szenttől, hogy a mostani (keresztény!) tollforgató lehet-e alázatos? A kommunikációs eszközök tele vannak nagyképű, hazug kijelentésekkel, elidegenítő erőlködésekkel, kiüresítő „ragállal”. Nem kérdezem, de ő válaszol – a levelével: „Engedelmességünk nagybetűkkel írt aranyszabálya: mindent szeretetből kell tennünk, semmit kényszerből.”

Hivatásunkat tekintsük Isten akaratának, és akkor a kötelesség-kíváncsi alázat – az írásé is – Isten szeretetével egyesül. Ez pedig: *szolgálat*. „Szeretnünk kell, amit Isten szeret. Ő szereti hivatásunkat, ne szórakozzunk hát azzal, hogy másokén tűnődünk. Tegyük a kötelességünket, mindenki elbírja a saját keresztjét.”

A toll munkása is, amit ha „kedves teherként” vállal, Isten nevé megsezenteli.

Így fénylik fel soraiban az öröktől fogva kimondott Ige.

Szalézi Szent Ferenc imádsága életművének foglalata. Érdemes gyakorta mondogatni:

Ha minden angyal, a világ minden lángelméje tanulmányozta volna, mi válik hasznodra ebben vagy abban a helyzetben, miféle szenvedés, kísértés vagy fájdalmas veszteség, nem találhattak volna hozzád illőbbet, mint azt, ami ért. Isten örök Gondviselése kezdettől fogva kigondolta, hogy ezt a keresztet saját Szívéből értékes ajándékként neked adja.

Mielőtt elküldötte volna, mindentudó szemével megsemmélté,

isteni értelmével átgondolta, bölcs igazságosságával megvizsgálta,

szerető irgalmával átmelegítette. Mind a két kezével megmérte, hogy egy milliméterrel se legyen nagyobb, egy milligrammal se nehezebb a kelleténél.

Azután megáldotta szent nevével, fölkenete kegyelmével, belelehelte vigaszát, és még egyszer rád és bátorságodra pillantott. Így most egyenesen az égből jön feléd, mint Istennek hívása, s könyörülő szeretetének ajándéka, hogy egészen önmagaddá légy, és Istenben megtaláld beteljesülésedet.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Békéscsabai Tankerületi Központtal kötött együttműködési megállapodást a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Egyeteme. A Gazdasági Kar békéscsabai kampuszán megrendezett eseményen a megállapodást Kozma Gábor rektor és Bánki András tankerületi igazgató írta alá. Az együttműködés célja, hogy az egyetem tevékenységével hozzájárulhasson a Békéscsabai Tankerületi Központ által fenntartott köznevelési intézmények fejlődéséhez. Herczeg Tamás országgyűlési képviselő köszöntőjében kiemelte, ha egy térségben nincs felsőoktatás, akkor minden törekvés elégtelen lehet, hogy az adott régió, az adott megye úgy fejlődjön, ahogy az ott élők szeretnék, és hogy a felsőoktatásnak és a köznevelésnek minden területen együtt kell működnie a térség érdekében.

Egyházmegyénk békési technikuma századik intézményként csatlakozott a Honvéd Kadét Programhoz. A GFE fenntartásában működő intézmény részéről Moldován-Garas Helga igazgatónő írta alá január 14-én a megállapodást az egyetem békéscsabai kampuszán a Magyar Honvédség képviselő Polyák András ezredessel. Az ország 100. kadétprogramjának indulását köszöntötte a kiemelt ünnepi alkalmon megjelent Szabó István honvédelmi államtitkár, Kiss-Rigó László püspök, Kozma Gábor rektor, valamint Takács Árpád kormány megbízott.

Érdekes előadással folytatódott január 24-én a Somogyi-könyvtár helytörténeti programsorozata. A Móra utca 21. szám alatt található fiókkönyvtárban Kiss Norbert egyháztörténész, a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársa Alsóváros középkori könyvtára címmel tartott előadást az érdeklődőknek.

Orgona-sétára várták az érdeklődőket január 29-én a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A tematikus séta során a Székesegyház, valamint az 1928 és 1930 között a pécsi Angster József és Fia Orgonagyárbán készített főorgona történetével ismerkedhettek meg a látogatók. A „hangszerek királynőjét” Nagy Péter orgonaművész szólaltatta meg.

Február 11. a Betegek világnapja. Ehhez kapcsolódóan online felhívást indít a Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat február 1-jétől, két héten keresztül, melyhez a szolgálat Facebook eseményén keresztül lehet csatlakozni: [https://www.facebook.com/Szent-Domotor-Kórházlelkészi-Szolgalat/](https://www.facebook.com/Szent-Domotor-Korhazlelkési-Szolgalat/).

Február 2-án, Urunk bemutatásának ünnepén (Gyertyaszentelő Boldogasszony) a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrálja a 18 óraor kezdődő ünnepi szentmisét, melyen részt vesznek a Szeged-Csanádi Egyházmegye területén dolgozó szerzetesközösségek, világi intézmények és az apostoli élet társaságának tagjai.

A Balassi-kard átadásának időpontja az idén is Bálint napjához kapcsolódva február 14-e. Az ünnepséget megelőző, hagyományossá vált Balassi-élmise és annak keretében a kardok megáldása a szlovéniai Lendva, Alexandriai Szent Katalin plébániatemplomában lesz február 3-án, csütörtökön este 6 órakor. A szentmise főcelebránsa Kiss-Rigó László püspök lesz, a zenei szolgálatot a Misztrál együttes, valamint a templom női kórusa végzi.

Folytatódik a Pásztorális Helynökség által ősszel indított online előadássorozat, melynek célja, hogy felnőtt keresztények is tanulhassanak hitük tartalmáról. Az előadások alaptémákat érintenek, melyek közérthetően adnak választ egy-egy teológiai kérdésre. A „Hétköznapi teológia” című sorozat következő alkalma február 3-án, 19 órakor kezdődik. Előadó: Kovács József, általános helynök; előadásának címe: A házasságjogról. Az eseményhez a Zoom-felületen lehet kapcsolódni. Kapcsolódási linket az alábbi űrlap kitöltésével lehet igényelni: <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScSLTN4rZkkuzJghVkfWoFlc32okfVK1-ssqEqMATkzvQNIg/viewform>. A linket az előadás napján kapják meg a jelentkezők.

Az Újszegedi Jegyes Esték 10 alkalomból álló, házasságra felkészítő képzésére más plébániákról is szívesen fogadnak jelentkezőket, ha részt tudnak venni a február 6-án, vasárnap 19 órakor kezdődő sorozaton, melynek helyszíne az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségi terme. A házasságkötésre készülő párok jelentkezését a plébániai irodában (Torontál tér 4.) hétfőtől péntekig 10 és 12, valamint 14 és 16 óra között várják.

Február 13-ig várja az érdeklődőket a szegedi dóm látogatóközpont kis termében látható, „a doni fotós - kórházvonattal a don-kanyarban” című időszaki kiállítás. Reményi József második világháborús katonatiszt fényképeiből nyílt tárlatot az intézmény nyitva tartási idejében, keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között nézhetik meg az érdeklődők.

Az Őrtüzek Imádság Háza imafelhíváshoz csatlakozott az algyői Rózsafüzér Társulat közössége. Az imaszándék célja, hogy a Jézus Krisztust követő egyházi közösségek tagjai együtt imádkozzanak a keresztény egységért, a bibliai ihletésű családok és a felnövekvő generációk lelki megerősödéséért, valamint az őszinte emberi kapcsolatokért. A társulathoz tartozó algyői hívek a minden napi rózsafüzér imádságot a magyar nemzet egységéért ajánlják fel.

Ferenc pápa üzenete a béke 55. világnapjára (5.)

Párbeszéd a generációk, az oktatás és a munka között:

a tartós béke építésének eszközei

4. A munkahelyteremtés és -biztosítás béketeremtő

Ma sürgetőbb, mint valaha, hogy a közjó és a teremtés épségének megőrzése érdekében világszerte elfogadható és tisztességes munkakörülményeket teremtsünk. Garantálni és támogatni kell a vállalkozói kezdeményezések szabadságát, miközben elő kell mozdítani a társadalmi felelősségvállalás megújulását, hogy az egyetlen irányadó kritérium ne a profit legyen.

E tekintetben ösztönözni, üdvözlölni és támogatni kell azokat a kezdeményezéseket, amelyek minden tekintetben arra indítják a vállalatokat, hogy tartsák tiszteletben a munkavállalók alapvető emberi jogait, és felhívják erre a figyelmet nemcsak az intézmények, hanem a fogyasztók, a civil társadalom és az üzleti világ körében is. Ezek a vállalatok minél inkább tudatában vannak társadalmi szerepüknek, annál inkább olyan helyszínekké válnak, ahol az emberi méltóság megélhető és ezáltal járulnak hozzá a béke építéséhez. Ebben a tekintetben a politikának aktív szerepet kell játszania, és elő kell mozdítania a gazdasági szabadság és a társadalmi igazságosság közötti egyensúlyt. És mindazok, akik ezen a területen tevékenykednek, kezdve a katolikus dolgozókkal és vállalkozókkal, biztos tájékozási pontokat találhatnak az Egyház társadalmi tanításában.

Kedves Testvéreim! Miközben arra törekszünk, hogy egyesítsük erőfeszítéseinket a világgjárvány leküzdése érdekében, szeretném ismételtelen kifejezni hálámat mindazok iránt, akik nagylelkűen és felelősségtudattal dolgoztak és dolgoznak az oktatásért, a biztonságért és az emberi jogok védelméért, azért, hogy orvosi ellátást nyújtsanak, hogy megkönnyítsék a családtagok és a betegek újbóli találkozását és anyagi támogatást nyújtsanak a rászorulóknak vagy azoknak, akik elvesztették a munkájukat. Biztosítom őket arról, hogy imáiban megemlékezem minden áldozatért és családjukért.

Felhívom a politikai és a társadalmi élet vezetőit, az egyházi közösségek lelképásztorait és munkásait, valamint minden jószándékú embert, hogy bátran és kreatívan járjunk együtt e három úton: a generációk közötti párbeszéd, az oktatás és a munka ösvényén. Legyenek egyre többen olyanok, akik nap mint nap csendben, alázattal és kitartással a béke kézműveseivé válnak. A béke Istenének áldása mindig járjon előttük és kísérje őket!

Kelt a Vatikánban, 2021. december 8-án

Ferenc pápa

Kiadja a Glatfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.